

SOFI ADAMS

Opklada
NA LJUBAV

SEDAM GREHOVA: POŽUDA

Sophie Adams

Opklada Na Ljubav

«Tektime S.r.l.s.»

Adams S.

Opklada Na Ljubav / S. Adams — «Tektime S.r.l.s.»,

kada opklada uključuje srce, može mnogo da se dobije... ali i da se izgubi. Emili Kroford je mislila da joj je ceo život isplaniran. Bila je primabalerina u gradskoj baletnoj trupi i imala je sve što svaka devojka može da poželi: uspeh, novac, talenat i zgodnog verenika za kojeg su svi smatrali da je dobra prilika. Nikada ne bi ni pomislila da će njen život da ima tako dramatičan preokret i da će sve što je uzimala zdravo za gotovo iznenada da joj sklizne kroz prste. Da bi promenila svoj život, Emili Kroford je morala da umre. A umesto nje, rođena je Blanš Deluks, zabavljačica i zvezda „Blubelza“, jednog od najvećih klubova u Vegasu. Telo je koristila da zavede i zabavi publiku, ali, privatno, izgradila je prepreke da bi sprečila da joj se bilo ko približi da bi zaštitila srce. Kada je Tajler Vilijams, šarmantni vlasnik hotela-kazina, prvi put video misterioznu zabavljačicu, požuda ga je preplavila. Predstavljala je izazov koji je Tajler želeo da osvoji i bio je spreman da se kladi na velike uloge da bi je sigurno odveo u krevet radi zadovoljstva. Ali nije znao da kada opklada uključuje srce, može mnogo da se dobije... ali i da se izgubi.

© Adams S.

© Tektime S.r.l.s.

Содержание

Napomena autora:	6
Blanš	7
Tajler	10
Конец ознакомительного фрагмента.	14

Opklada na ljubav

Sofi Adams

Prevela [Jelena Sekulić](#)

„Opklada na ljubav“

Napisala Sofi Adams

Autorska prava © 2018 Sofi Adams

Sva prava rezervisana

Prevela [Jelena Sekulić](#)

Dizajn naslovnice © 2018 Luizijana Poletto

Opklada na ljubav – požuda

Emili Kroford je mislila da joj je ceo život isplaniran. Bila je primabalerina u gradskoj baletnoj trupi i imala je sve što svaka devojka može da poželi: uspeh, novac, talenat i zgodnog verenika za kojeg su svi smatrali da je dobra prilika. Nikada ne bi ni pomislila da će njen život da ima tako dramatičan preokret i da će sve što je uzimala zdravo za gotovo iznenada da joj sklizne kroz prste.

Da bi promenila svoj život, Emili Kroford je morala da umre. A umesto nje, rođena je Blanš Deluks, zabavljačica i zvezda „Blubelza“, jednog od najvećih klubova u Vegasu. Telo je koristila da zavede i zabavi publiku, ali, privatno, izgradila je prepreke da bi sprečila da joj se bilo ko približi da bi zaštitila srce.

Kada je Tajler Vilijams, šarmantni vlasnik hotela-kazina, prvi put video misterioznu zabavljačicu, požuda ga je preplavila. Predstavljala je izazov koji je Tajler želeo da osvoji i bio je spreman da se kladi na velike uloge da bi je sigurno odveo u krevet radi zadovoljstva.

Ali nije znao da kada opklada uključuje srce, može mnogo da se dobije... ali i da se izgubi.

„Opklada na ljubav“ je druga kratka priča iz serije „Sedam grehova“.

Napomena autora:

Sedam grehova. Sedam ljudskih osobina koje se suprotstavljaju božanskim zakonima. Sedam grešaka koje smo svi napravili ili smo se s njima susreli u nekom delu našeg života.

Zavist, požuda, gnev, taština, pohlepa, proždrljivost i lenjost. Svaka priča iz serije „Sedam grehova“ inspirisana je jednom od ovih osobina. Sve priče imaju početak, rasplet i kraj i isprepletene su likovima koji se pojavljuju u prethodnim pričama.

U „Opkladi na ljubav“ pratimo kako raste požuda između muškarca, koji jedino zna za žudnju, i žene s bolnom prošlošću, koja ne želi da spusti štit oko sebe. Pisanje o Tajleru i Blanš bilo je veoma posebno iskustvo i nadam se da će dodirnuti i vaša srca kao što su moje.

Kada pročitate knjigu, zamolila bih vas da je ocenite i preporučite vašim prijateljima. Vaša ocena pomaže drugima da se zainteresuju za čitanje priča.

Posetite moju internet stranicu i pratite me na mreži Facebook da biste bili u toku s mojim novim i budućim radovima.

S ljubavlju,

Sofi Adams

Požuda

l ^ s t

apstraktna imenica (lat. lascivus)

1 – Strastvena želja za nečim.

2 – Sklonost ka preteranoj senzualnosti; požuda; sladostrašće.

3 – Instinktivna strastvena želja za senzualnim i erotičnim.

Blanš

„*Emili Kroford je mrtva. Skoncentriši se, Blanš Deluks*“, govorila bih sebi svakog jutra kad bih se probudila i blagi osećaj tuge bi me preplavio dok bih upijala zidove koji su se ljuštili i plesnivi miris u mom malom, iznajmljenom stanu u Lejk Las Vegasu. Za ženu koja je navikla na život u vili sa osam spavaćih soba u bogatom delu Ralija u Severnoj Karolini, nije mi bilo nimalo lako da održim nadu i optimizam kad sam živela u susedstvu koje su uglavnom činili alkoholičari, prostitutke i dileri drogom. Trebala su mi dva sata da pređem ceo grad i dođem u Strip. A onda su probe trajale osam sati bez prestanka za predstavu od sat i po, a onda sam morala da pređem ceo put unatrag da bih se vratila, ali sada s dodatnim komplikacijama koje nose kasni sati u gradu koji nikad ne spava i opasnostima koje postoje u to doba noći.

Ali nisam mogla da se žalim. Moglo je da bude gore. Bar sam imala hranu na stolu i krov - doduše ružan, mali i plesniv - nad glavom kao i posao koji mi je omogućavao da preživim.

Još uvek se sećam kad sam stigla u Vegas pre nešto više od godinu dana. Nakon majčine smrti i čitanja testamenta, izgubila sam sve: porodicu, mesto primabalerine u gradskoj baletnoj trupi, novac, društveni položaj i verenika. Tako sam oslovljavala Džekoba Milsa - čoveka koji ne zasluži da ima ime. Seronju koji mi je zgazio srce i nestao na prvi znak nevolje. Jedino što mi je ostalo bila je kuća, ali je godinama bila pod hipotekom, pa sam morala da je prodam da bih platila sve dugove, porez i takse. Sa samo dve hiljade dolara na računu i statusom društvenog otpadnika kod svih ljudi koje sam poznavala ceo svoj život, napravila sam spisak svih američkih država i pomoću aplikacije na mobilnom telefonu, nasumično izabrala jednu. Odabrala sam svoje odredište. Brojevi su se okretali i iskočila je Nevada. Za manje od 24 sata bila sam u avionu, ekonomskoj klasi, na putu prema Las Vegasu s jednim dizajnerskim koferom, koji sam prodala kad sam došla ovde, i presavijenim parčetom papira u džepu jakne na kome je bio oglas za audiciju u kazinu u gradu.

Najveća prevara ikad!

Kad sam stigla u grad, videla sam nešto što smatram jednom od najgorih stvari u Vegasu: striptiz klubove.

Žene su plesale gole ili polugole na bini na mestima koja su bila čak i gora od mog stana, uvijale su tela oko šipke i novac dobijale u gaćice. 65% onoga što bi zaradile ostavljale su svodniku, vlasniku kluba.

Priznajem da su ti dani bili teški. Dobila sam posao konobarice u najgorem restoranu na svetu na ružnoj strani Stripa. Sati i sati provedeni na nogama, služeći svakakve ljude, slušajući najgore ulete, trpeći štipkanje za zadnjicu dok su se klijenti bezobrazno odnosili prema meni za 1,50\$ po satu. Ista priča je bila u svakom baru ili klubu u koji bi otišla: mogla sam da radim kao plesačica u kabareu u toplesu ili kao prostitutka. Samo je trebalo da odaberem. Nestajalo mi je novca, vlasnik moje vašljive sobe pretio je da će da me izbaci, a pristojan obrok nisam pojela pet dana kad je moja sreća počela da se menja. Uspela sam da upadnem na audicije za bolje predstave. I tada sam upoznala Kiti Monro, pravu zabavljačicu. S telom u obliku peščanog sata i usnama koje obaraju s nogu, Kiti je bila privlačna baš kao što je njeno ime i nagoveštavalo - uzbuđivala je muškarce, a kod žena izazivala zavist. Prvi put sam je srela u prljavom kazinu gde je bila koreograf i tražila je devojke za novu predstavu. Pogledala me je od glave do pete, a njene usne, namazane crvenim sjajem, iskrivile su se u znak neodobravanja.

„Draga moja“ – rekla je – „nežni tip iz Labudovog jezera možda prolazi tamo odakle ti dolaziš, ali ovde u Vegasu, da bi bila uspešna zabavljačica, moraš da imaš duge, oblikovane noge, oblu zadnjicu zbog koje muškarci sline i, što je najvažnije, da znaš kako da mrdaš bokovima.“

Nisam prošla na audiciji. Moja fizionomija balerine s visinom od 1,58 m, vitkim, ali zategnutim telom, izrazito plavom kosom i klasičnim crtama lica nije bila u skladu sa senzualnošću koju je Kiti tražila. Ali kada je videla kako plačem kao da sam upravo izgubila najboljeg prijatelja, pristala je da mi pomogne i da me obuča da budem savršena zabavljačica.

Pošto očigledno nisam mogla da rastegnem svoje udove sa 1,58 m na 1,78 m, Kiti me je uključila u program treniranja koji bi bio pogodan i za vojnika koji se priprema za rat. Moja ishrana, koja se do tada sastojala od 1.200 kalorija dnevno, sad se praktično udvostručila. Cilj ove vežbe više nije bio da mi mišići budu zategnuti i da budem izdržljiva. Noge i guza su morali da se povećaju da bih, po prvi put u životu, imala telo s oblinama na kojima bi mi i Džesika Rebit pozavidela. Kiti me je naučila kako da uskladim pokrete i savršeno visoko podignem nogu, kako da senzualno njišem bokovima i, kako sam ja to zvala, da izbacim grudi što je privlačilo pažnju na sve moje attribute... koje nisam ni znala da posедуjem.

Nakon nekoliko meseci, bila sam savršena pinap devojka: uz telo s oblinama, dobila sam i izgled koji je bio više seksi i sofisticiran zbog mojih lekcija o šminkanju, veoma uske odeće i dugih, crvenih, valovitih pramenova umesto moje plave kose.

Kada je Kiti pomislila da sam spremna da rasturim, dala mi je malu ulogu sa suzama u očima i rekla da sam završila njenu školu za zabavljačice s najboljom ocenom iako sam bila jedina učenica i da sam, zbog toga, zaslužila i novo ime i novu priliku.

Tog dana sam sahranila Emili Kroford i postala Blanš Deluks, seksi crvenokosa.

Na papiru je njenim lepim rukopisom bilo napisano:

Klub Blubelz

Kazino Lagžuri – Strip Las Vegas, 8455

Potraži Elajdžu

Utorak u 4 popodne

Blubelz je bio jedan od vodećih klubova u Vegasu sa svakodnevnim predstavama koje su posećivali turisti iz celog sveta. Bio je smešten u Lagžuriju, hotelu s pet zvezdica i kazinu u samom centru Stripa. U pitanju je bio posao zabavljačice trećeg nivoa, tj. neka vrsta rezervne plesačice, ali čak i da nisam dobila priliku da pokažem sve svoje tehnike i talente u nekoj istaknutoj ulozi, Blubelz je ipak plaćao puno više od onog što sam dobijala na trenutnom *poslu*.

Kada sam došla u kazino trideset minuta ranije, ugledala sam najduži red koji sam ikad videla u svom životu. Stotine, možda čak i milioni, žena svih oblika i veličina stajale su u redu koji se protezao sve do iza bloka. Plavuše, crvenokose, smeđokose i crnokose žene – izbor je bio ogroman. Ali sve su imale i nešto zajedničko: uvežbani seksipil, duboki dekolte, urođenu antipatiju i visinu. U poređenju s mojom niskom pojavom, izgledale su poput džinova i imala sam utisak da ako bi bilo koja od njih pozelela da me izgura i izbací odavde, ne bi me čak ni primetili.

Duboko sam udahnula i otišla na kraj reda koji se uvijao poput puža, uvertala pramen kose oko prsta i pokušavala da se skoncentrišem uprkos žamoru. Ovo mi je bio najteži deo: da blokiram sve oko sebe tako da mogu da se fokusiram i budem odlična na audiciji i da sve impresioniram. Uvek sam bila zvezda predstave i kad bih tražila tišinu, odmah bih je i dobila. Zatvorene oči su mi se navlažile suzama dok sam se sećala kako sam imala sopstvenu garderobu. Lepa vremena koja se nikada neće vratiti.

Polako sam udisala i izdisala i pokušavala da pronađem unutrašnju ravnotežu. Ako sam bilo šta naučila iz udaraca koje mi je život priredio, to je da sam bila sposobna da sve izdržim. Život je bio žilav, ali bila sam i ja.

Počela sam da se istežem osećajući da me neke plesačice prezirno gledaju. A onda mi je blagi metež zaokupio pažnju. Nekakva vrsta svite hodala je pored reda: dve elegantno obučene žene s nonšalantnim izrazom lica, a potpuno ćelav muškarac u cvetnoj košulji osmehivao se devojkama. S njima je bio momak, koji je izgledao kao da ima 18 godina, i stavljao je narukvice poput onih koje dobijate u VIP zonama u klubovima na ruke devojkama koje je birao najzgodniji muškarac kojeg sam ikad u životu videla.

Nosio je sivo odelo, sigurno krojeno po meri, kao vino crvenu svilenu kravatu i italijanske, kožne cipele. Tamna kosa bila je ošišana veoma uredno, a brada, koja je skrivala snažnu vilicu, davala mu je vragolast izgled. Očima je prelazio preko svake devojke od glave do pete veoma brzo

kao ekspert koji je navikao da najlepše žene padaju ničice pred njim. Uz svaki korak bi pokazao na neku ženu, a zatim na drugu i dečko bi im stavljao narukvice. Bio je seksipilan, zavodljiv i iskusan muškarac.

Da sam bila od onih devojaka koje se klade, a nisam, kladila bih se u 10 dolara koje sam imala u torbi i svoje omiljene baletanke, koje nisam mogla da bacim iz čisto sentimentalnih razloga, da je ovaj čovek bio pravi igrač. Najopasnija vrsta u Vegasu.

Zabeležite ovo: kada naletite na igrača, bežite. Ničeg se ne plaše i ne oklevaju da dobiju ono što žele. Ne odustaju, a njima je izazov poput crvenog plašta pred bikom. Kada osvoje glavnu nagradu – *Ding! Ding! Ding!* Bilo da je u pitanju devojka ili novčići iz najbližeg slot aparata, samo se prebace na sledeći sto ili ženu bez osvrta za onim šta ostavljaju.

Trebalo je da poslušam sopstveni savet i da ne gledam u gospodina Seksipilnog, ali njegova senzualnost je bila tako prirodna i snažna da nisam mogla da se skoncentrišem ni na šta drugo osim na njega.

Žene oko mene su kokodakale kao u kokošinju, stenjale, cvilele, pretvarale se da se kikoću, a jedino što sam uspela da razaznam u svemu tome je kada je jedna od njih rekla Tajler, pa sam shvatila da se tako zove.

Mala grupa mi se približavala sve više i konačno je na mene spustio najekspresivniji pogled koji sam ikad videla.

O. Sveta. Majko. Božja.

Prešao je jezikom preko savršenih usana koje su izgledale mekano poput zrele breskve i pažljivo me je odmerio od glave do pete budeći istovremeno sva moja čula i ostavljajući me sa najsnažnijim osećajem samosvesnosti koji sam ikad osetila. Njegove oči su preletele po mom telu, preko mojih nogu, oblina na bokovima, tankog struka, koji je isticala pripijena haljina, grudi, koje su izgledale veće zbog pušap grudnjaka koji sam dobila od Kiti, mojih blago razdvojenih usana i, konačno, do mojih očiju. Kad su nam se pogledi sreli, osetila sam kao da se u meni zapalila vatra i gorela od požude, želje i još nečega za što nisam imala reči.

„I nju“, rekao je pokazujući bradom u mom pravcu ne skidajući pogled s mene. Dečko se nagnuo prema meni, ali ga je zaustavila jedna od žena u pratnji.

„Taj, vidiš li kolika je? Praktično je patuljak“, rekla je dižući nos. Potonula sam kao da su me udarili.

I dalje ne skidajući pogled s mene, muškarac, za koga sam ustanovila da se zove Tajler, rekao je toj ženi glasom od koga sam zadrhtala i zahvaljivala nebesima što reči nisu bile upućene meni:

„Ani, ja ovde biram kandidate. Zatim Elajdža. A ona nije patuljak. Ona je *sćušna*. Vrsta žene koja savršeno stane u ruke muškarcu.“ Osmehnuo se, a ja sam osetila kako mi obrazi crvene.

Igrač! Reč je zasvetlela u mojoj glavi neonskim svetlom. Pokušala sam da održim pribranost i da ne dozvolim da njegove zavodljive reči utiču na mene.

Žena je odstupila i mladić je konačno stavio narukvicu na moju ruku. Čelavi je pljesnuo rukama i rekao,

„Sve vi sa narukvicama, idite redom u crvenu sobu. Ostale mogu da idu. Hvala vam!“

Tajler

Sedeo sam u fotelji u svojoj kancelariji i gledao metež u Vegasu kroz prozor koji se protezao od jednog kraja prostorije do drugog. U ovo vreme Sin Siti se tek pokretao, spreman da primi kockare, turiste i ljude iz svih sfera života na ulice i u svoja zdanja. Svetleće reklame će ubrzo da se uključe poput raznobojnih svetionika da namame sve koji su bili na ulicama željni da potroše sav novac u kazinima u gradu.

Oduvek mi se ovo dopada. Ja sam, zapravo, noćni čovek. Volim neonska svetla koja sijaju na tamnom nebu, svetlucanje slot aparata, zvuke smeha i kuckanja čaša dok se turisti i profesionalni igrači raspoređuju po stolovima za poker, ajnc i bakaru.

Odrastao sam u sred ovog meteža u Vegasu. Moj otac, poznati profesionalni igrač, provodio je dana za stolovima. Bili smo samo nas dvojica jer je moja majka, poznata zabavljačica u to vreme, pobjegla s bogatim rančerom iz Teksasa i nikad se nije osvrnula. Tad sam imao samo pet godina i otac me je svuda vodio sa sobom. A to je uključivalo najveća kazina u gradu.

Naučio sam da brojim karte pre nego što sam do kraja znao da napišem svoje ime. S deset godina sam već bio legenda među velikim kockarima i igrao sam bolje od oca. Sa 17 godina sam ga izgubio. Umro je od ciroze jetre zbog silnog pića. Kad sam napunio 18, osvojio sam svoj prvi milion na jednom turniru u gradu.

Nedugo zatim sam kupio Rojal, moj prvi kazino i postao poslovan čovek. Tu sam naučio sve o svom novom biznisu. Slušajući očev savet da uvek budem sabran i da odgovorno investiram, postao sam uspešan i zgrtao novac - mnogo novca. Danas su kazina iz Vilijams grupacije - Rojal, Misteri i Lagžuri, moj ponos i dika, tri najveća kazina u celom Vegasu i bio sam mnogo ponosan na njih.

Život u Sin sitiju je, prirodno, imao dva poroka: kockanje i žene. Prvo je bilo deo mene. Odgojen sam da budem kockar i to ne samo za stolovima. Kladio bih se sam sa sobom na situacije u kojima sam se nalazio. Na stvari poput koliko dugo će mi trebati da postignem cilj koji sam sebi postavio, koliko vežbanja moje telo može da podnese, koliko će mi trebati da određenu ženu odvučem u krevet i koliko brzo će da mi dosadi... što me dovodi do drugog poroka.

Vidite, volim žene. Mnogo. Sve tipove: plavuše, brinete, visoke, niske, mršave, s oblinama. Uvek sam imao predivnu ženu pored sebe i generalno su obožavale tlo po kojem hodam i radile su sve da mi udovolje i u krevetu i van njega. Naravno da su moje devojke bile dobro nagrađene spektakularnim seksom i skupim poklonima. Požuda je tekla mojim venama, pomešana s krvlju i to je bio važan deo mene. Seks je bio suštinski deo mog života, jednako kao hrana i san. Bilo mi je žao što nisam mogao da nađem nekoga ko bi me zainteresovao duže vreme. Rekord s istom ženom mi je bio tri nedelje. Nakon toga bi se probudili moji lovački instinkti i počeo bih da njuškam za novim izazovima.

Jedna misao mi je zadavala iritantnu glavobolju. Barabela. Od same pomisli na to ime se stresem od straha. Zabavljačica u Lagžuriju, jednog dana mi je došla u kancelariju da mi pokaže da može da trese guzom dovoljno dobro da bude jedna od istaknutih zabavljačica. Jedna stvar je vodila ka drugoj i pomislio sam da je bolje da se ljulja na mom kolenu nego na bini.

Koja. Greška.

Za samo 12 dana je prelepa platinasta plavuša pronašla put u moj život i pre nego što sam dobio priliku da bacim kocku, ona se već preselila u moj stan. Možete li da verujete da je čak došlo do toga da ostavi pakovanje tampona u ormariću u kupatilu? Kad bih pokušao da razgovaram o tome, durila bi se, oči bi joj se ispunile suzama i vodili smo ljubav. Znam, znam, slab sam na lepe žene.

Barbarelin poslednji potez bio je kada se pojavila u zlatari u Lagžuriju i odabrala zaručnički prsten. Onaj koji sam ja *trebao* da joj dam i tako svoju slobodu predam ovoj ludoj manipulatrici. Naša veza se prekinula, a ona je izgubila mesto zabavljačice jer me je stalno pratila po kazinu, zvala me na mobilni i onda prekidala poziv i u suzama dolazila u moju sobu na zadnjem spratu Lagžurija.

Elajdža mi je zapretio da će mi odseći penis ako ikad više u krevet odvedem neku zabavljačicu, a on onda bude morao ponovo da prolazi kroz mučni proces audicije. A šta sam mogao da uradim kada su perje i svetlucavi bikiniji na Elajdžinim kokama, kako ih je on zvao, imali tako razoran efekat na mene?

„Tajleru?“, zazvonio je glas iza mene i okrenuo sam se i video Ani Klark, moju sekretaricu, kako ide preko sobe. Bila je u uskoj, crvenoj haljini tek toliko da bude senzualna, ali ne previše i na štiklama u istoj boji. Kosa boje meda padala je u loknama po njenim ramenima i blago je napućila usne kad me je ugledala kao što je to inače i radila. Znao sam da bi Ani rado proširila svoje usluge sekretarice u moj krevet, ali bila je udata za jednog od čuvara u Rojalu. Bio je visok skoro dva metra i telo mu je bilo tri puta veće od mog, a pošto sam ja voleo svoje zdravlje i želeo da ostanem živ, radio sam sve što sam mogao da je držim na distanci.

Stala je ispred mog stola i osmehnula se.

„Elajdža je upravo zvao. Kaže da se red otegao do iza kazina.“ Težinu je prebacila na jednu nogu i vrtela pramen kose oko prsta.

„Koji red?“, pitao sam zbunjeno.

„Audicija za zabavljačicu u Lagžuriju. Poput Barabele, još dve koke su odletele u drugi kazino“, objasnila je i nasmejala se. „Mogu da odaberem devojkę za audiciju umesto tebe ako želiš.“

Šta? Je li poludela? Izbor devojkę za audiciju bio je jedan od najzabavnijih delova i to sam uvek ja radio.

„Ne, hvala.“ Ustao sam i obukao sako. „Držaću se tradicije. Vidi da li Elajdžina sekretarica može da organizuje odabrane devojkę i da li joj je potrebna tvoja pomoć.“

Prešao sam preko sobe i krenuo prema recepciji gde je Ani radila s Meg, gospođom koja je imala skoro 50 godina i bila joj je asistent.

Dok je Ani otrčala do stola i obavila poziv, otišao sam do lifta i spustio se u prizemlje, a onda sam otišao na mesto odabira. Predvorje hotela bilo je prazno u to doba osim što bi se tu zatekao pokojni turista na putu prema izlazu u potrazi za avanturom u Vegasu. Predvorje je bilo ispunjenije noću kada bi gosti i gledaoci u *klubu Blubelz* jurnuli preko poda od italijanskog mermera.

Prošao sam pored kockarskih stolova, klimnuo glavom u znak pozdrava prema nekoliko zaposlenika u popodnevnoj smeni koji su se osmehнули kad su me videli. Izvukao sam srećni novčić iz džepa na sakou jer je adrenalin zbog izazova počeo da kola mojim venama. Zastao sam na vratima i ugledao ogroman red zabavljačica koji se protezao po celoj prostoriji. Ogromna većina su bile visoke žene kruškolikog oblika tela i kladim se da bih dok pomažem Elajdži da pronade novu koku, mogao i da izaberem svoju novu ljubavnicu. Neku koja ne bi bila izabrana za Lagžuri jer bi me, očigledno, Elajdža ubio.

Pogledao sam te lepe žene i osmehnuo se misleći da ima mnogo izbora za obe pozicije, ali mi je pokret u sredini reda zaokupio pažnju. Crvenokosa, mnogo niža od većine devojkę koje su tamo stajale, gledala je uokolo i izgledala iznenađeno zbog broja ljudi koji su čekali u redu. Od iznenađenja je širom otvorila oči i usta srcolikog oblika, crvene boje skoro iste poput njene kose koja joj je senzualno u pramenovima padala niz leđa, otišla je na kraj reda blago njišući kukovima s gracioznošću koja me je asocijala na balerinu uprkos oblinama. Bila je niska, ne viša od 1,60 m. Crvenokosa je spustila torbu na pod i, dok su ostale devojkę glasno govorile, smejale se i međusobno šalile o tome koga će izabrati, počela je da se zagreva. Izgledala je veoma fokusirano. Njeni pokreti, koji su trebali da budu praktični i posluže da zagreje mišiće i pripremi se za audiciju, uzbudili su me na način koji dugo nisam osetio ili, da budem precizniji, koji nikad nisam osetio.

Nikad nisam imao sićušnu ljubavnicu poput nje i pitao sam se kako bi njeno telo izgledalo pored mog. Ova misao je razbudila divlji osećaj požude, ali više od toga, želju da negujem i zaštitim ovu lepu ženu ispred mene. Ovaj osećaj me je izbezumio i nastavio sam s izborom pre nego što odem do nje, podignem je i bacim preko ramena i uzmem na sred sobe poput pećinskog čoveka. „*Polako, Vilijamse!*“, rekao sam sebi. Želeo sam seks, ali nisam bio ludi perverznejak.

Kladio sam se da sam mogao da ignorišem crvenokosu i prošao pored nje bez gledanja u njenom pravcu - bio sam siguran da se pogled ispod oka ne računa. Bilo mi je malo vruće i bio sam zabrinut, otišao sam do Elajdže koji me je čekao pored Pegi, njegove sekretarice i Brajana, pripravnika kojeg je uzeo pod svoje okrilje od kad ga je našao kako luta iza kazina i traži hranu i mesto da prespava. Tako je živio od kad je ostao bez roditelja i od kad više nije mogao ni u jedno prihvatilište jer je pre dva meseca napunio 18 godina.

„Taj“, rekao je Elajdža dok mi je stiskao ruku i cerio se. „Spreman za izbor devojaka?“

Ovi izbori devojaka za kazino Vilijams postali su legendarni u gradu. Ovaj izbor je bio deo prirodnog šarma naših spektakala i stvarao je još i više očekivanja kod devojaka. Međusobno su se takmičile i uradile bi sve da budu odabrane, čak i kada ne bi bile odabrane za jednu od glavnih zabavljačica.

„Naravno“, rekao sam i kada sam ga pozdravio, vratio sam srećni novčić u džep. Onda sam čuo zveckanje potpetica o pod. Kad sam se okrenuo, video sam Ani kako ide prema nama s beležnicom u ruci. „Da počnemo?“

Počeli smo da pregledamo red. Izbor zabavljačica za kazino Vilijams bio je rezultat lepote, harizme, senzualnosti i, naravno, sreće. Dok smo polako hodali pored kandidatkinja, pokazivao sam one koje bi mi na bilo koji način zaokupile pažnju. Odabrane devojke su dobijale narukvicu i odlazile u klub. Proces je bio potpuno nasumičan i bez bilo kakvih osnovnih zahteva osim da budu u skladu sa zahtevima mog ukusa.

Povremeno bi mi Elajdža nešto šapnuo o nekoj devojci koju sam ja propustio, ali koja je njemu zapala za oko. Njegovo mišljenje je bilo veoma važno jer je imao dobro oko za tehniku.

Hodali smo pored celog reda lepih žena koje su se trudile da stoje u seksi pozama, puće namazane usne i isturaju grudi da pokažu svoje atribute što je bolje moguće.

Obično bih pokazao dve ili tri, možda čak i četiri žene koje bi mi plesale ne nekom drugom mestu. Naravno ne u isto vreme jer sam davno otkrio da zabavljačice ne vole da dele. Ali do sada, uprkos tome što sam pronašao nekoliko koje su bile moj tip, i ne da sam bio izbirljiv, nisam osetio taj lovački instinkt. „Šta se dešava?“

Došli smo do zadnjeg dela reda i oči su mi odmah pale na poslednju plesačicu. Crvenokosu. Mali problem koji će sigurno da se pretvori u veliku glavobolju. Bilo bi pogrešno da je izaberem na svim nivoima tako da nisam trebao ni da pomišljam na to.

„Nije dovoljno visoka“, mislio sam u sebi.

„Može to da nadomesti ako bude dobro plesala“, rekla je moja umirujuća strana.

„Nije dovoljno fizički snažna da bi dobro plesala“, sporio sam.

„Njena lepota nadoknađuje sve ostalo“, dobio sam odgovor.

„Ima još puno lepih žena“, rekao sam dok mi je pogled pao na nju diveći se svakoj oblini njenog tela.

„Nijedna nije ovako seksi kao ona.“ „Nijedna druga ne budi ovu razuzdanu požudu u tebi“, mrmljala je moja podsvest dok sam pokazivao na neku plavušu uprkos tome što je Elajdža izgledao nezadovoljno.

Izvadio sam srećni novčić iz džepa. Glava – izabraću je. Pismo – ispada.

Pogledi su nam se sreli i skoro sam mogao da osetim kako vazduh vibrira između nas pun požude, želje i još nečeg što nisam mogao da objasnim. Pogledao sam na novčić u mojoj ruci.

„I nju“, rekao sam pokazujući bradom na *la belle petite* ne skidajući pogled s nje.

Odjednom je Ani protestovala prvi put dovodeći u pitanje moju naredbu.

„Taj, vidiš li kolika je? Praktično je patuljak.“

Ne skidajući pogled s crvenokose, postavio sam Ani na mesto. Ubrzo ću morati da porazgovaram s njom.

„Ani, ja ovde biram kandidate. Zatim Elajdža. A ona nije patuljak. Ona je *sićušna*. Vrsta žene koja savršeno stane u ruke muškarcu.“ Osmehnuo sam se, a *la belle petite* kao da se zacrvenela.

Sad sam osećao kako uzbuđenje lova kola mojim venama. Kad je Elajdža pljesnuo rukama i predao naređenja odabranim kandidatkinjama, kladio sam se da će ta devojka da bude u mom krevetu iste te noći. I nećemo spavati.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.